

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. července 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Kroupy a soudců Mgr. Josefa Havlíka a Mgr. Petry Staré o odvolání obžalovaného K■■■■ N■■■■ narozeného ■■■■■ proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 11. 4. 2022, č. j. 3 T 126/2021-387,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek částečně zrušuje ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody týkajícím se obžalovaného K■■■■ N■■■■ a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že se výkon uloženého trestu odnětí svobody podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 11. 4. 2022, č. j. 3 T 126/2021-387, byl mj. obžalovaný K■■■■ N■■■■ uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločinem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a za tyto byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená E■■ P■■■■ narozená ■■■■■, bytem ■■■■■ odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný K■■■■ N■■■■ dopustil uvedených zločinů tím, že

dne 28. 3. 2021 ve 21:00 hodin pod záminkou sjednání práce hostesky přivezl obžalovaný K■■■■ N■■■■ z obce ■■■■■ E■■ P■■■■, nar. ■■■■■, do svého rodinného domu na adrese ■■■■■ okres

█ kde po focení pro práci hostesky k ní přistoupil, svalil ji na zem, sedl si na ni tak, aby jí svou vahou znemožnil pohyb a začal jí i přes její zjevný odpor na hlavu nasazovat koženou masku ve tvaru psí hlavy, přitom vyzval přítomnou již odsouzenou A █ S █ aby mu podala předmět na zacpání úst, a když mu toto již odsouzená S █ podala, dalí ho E █ P █ do pusy jako roubík, dále řekl již odsouzené A █ S █ aby mu podala řetězy, tyto pak přivázal poškozené na ruce, s čímž mu pomohla již odsouzená A █ S █ která poškozené držela ruce, poškozenou poté zvedli a pověsili řetězy za ruce ke kovovému oku ve stropě, dále jí obžalovaný K █ N █ přivázal řetězy k nohám, řetězy natáhl, čímž jí dal nohy od sebe, řekl jí, že když se bude bránit, bude jí to víc bolet, přelepil otvor na nos a oči na masce, svlékl ji a začal jí mlátit a kopat po celém těle, vzal i kožený opasek, když se této podařilo vyplivnout předmět z úst, řekla obžalovanému K █ N █ ať toho nechá, brečela, tento ji však neuposlechl a počal ji píchat neznámým předmětem do bradavek, poté jí nasadil na krk elektrický obojek na psy a řekl, že pokud nebude plnit jeho příkazy, obojkem dostane elektrickou ránu, následně jí minimálně jednou zasunul do konečníku prst, poté odešel z místnosti a poškozenou nechal viset na řetězech, již odsouzená A █ S █ poškozené řekla, že když bude poslouchat, dostane najíst, ale že si to musí zasloužit, dala poškozené na její žádost napít a nechala jí dát pár tahů z cigarety, a když obžalovaný K █ N █ přišel znovu do místnosti, poškozená mu řekla, že potřebuje na záchod, on jí však řekl, ať se počítá, což poškozená udělala, poté jí začal dávat rány, a to elektrické výboje na krk nasazeným psím obojkem, po nějaké době ji sundal řetězy, svázal jí ruce za zády, připevnil ji ke kovovému oku u krbu, kde poškozená musela ležet, vyzval ji, aby zašťkala, donesl jí v miskách pro psy jídlo, a když to odmítla jíst, tak jí opět začal dávat rány elektrickým obojkem, proto jídlo musela sníst jako pes, před tím jí obžalovaný K █ N █ nadzvedl nasazenou masku psí hlavy, kterou, když dojedla, jí nasadil zpět a při tom ji opětovně zacpal pusou, již odsouzená A █ S █ ji přikryla dekou a takto byla nucena poškozená ležet na podlaze až do rána, ráno jí obžalovaný K █ N █ sundal řetěz z rukou, ruce jí dal za záda, kde je svázal plastovými páskami, opět musela jíst z misek jako pes, následně ji odvedl do jiné místnosti, kde jí připnul obojek, který měla stále na krku, ke kovovému oku a přikryl ji dekou, místnost uzamkl a z domu i s již odsouzenou A █ S █ odjel, poškozené se podařilo odstranit plastové pásky na rukou, sundala si masku, nalezeným řezáčkem přerežala obojek na svém krku, rozkopla částečně zazděné okno, u kterého rozbila skleněnou výplň a vzniklým otvorem z domu utekla a vyhledala pomoc u obyvatel domu v sousedství, při napadení a následně i pořezání při prolézání rozbitého okna utrpěla zranění – zhmožděliny a řezné rány na těle, na prsou, rukou, hrudníku, břiše, bocích, na vnitřní i vnější straně obou stehen, což si vyžádalo lékařské ošetření v nemocnici Žatec, na chirurgické ambulanci.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný K █ N █ zákonné lhůtě odvolání, které následně písemně doplnil prostřednictvím svého obhájce. Odvolání směřovalo proti výroku o vině i trestu. Ještě před zahájením veřejného zasedání u odvolacího soudu obžalovaný N █ po poradě se svým obhájcem podané odvolání omezil a zůžil s tím, že toto nadále směřuje toliko do výroku o trestu a výrok o vině již odvoláním napadán není. Má za to, že bylo namístě uložit trest podmíněně odložený, když soud prvního stupně nezhodnotil veškeré okolnosti věci. Poukazuje na to, že je dosud bezúhonnou osobou, vede řádný život a je dlouhodobě a trvale zaměstnán, kde je kladně hodnocen. Zaměstnání si udržel i přesto, že byl v projednávané věci několik měsíců stíhán vazebně. Ve výkonu vazby bylo jeho chování rovněž náležité a není tedy třeba na něho nadále působit represivně nepodmíněným trestem odnětí svobody, kdy postačí uložení trestu preventivního. V této souvislosti obžalovaný navíc zdůrazňuje, že veškerá mu uložená omezení, včetně stanoveného dohledu, plnil. Je tedy zřejmé, že chování obžalovaného po činu nebylo také náležitě zohledněno. Ke všem úkonům trestního řízení se řádně dostavoval, přebíral písemnosti a s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval. V odvolacím řízení proto obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a byl mu uložen trest podmíněný v trvání 3 let odložený na zkušební dobu v trvání 5 let.
4. Vzhledem k tomu, že tedy obžalovaný K █ N █ podaným odvoláním nenapadl výrok o vině a kdy je zřejmé, že z jeho námitek vůči trestu nevzešla pro odvolací soud povinnost tento výrok přezkoumat postupem podle § 254 odst. 2 tr. ř., pak odvolací soud tuto část napadeného rozsudku nepřezkoumával, neboť k tomu nebyl povinen.

5. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. ř. z podnětu podaného odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen toho oddělitelného výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku proto nevykazuje žádné procesní vady, které by způsobily jeho nezákonnost a na něž by bylo nutno reagovat jeho zrušením ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
7. Pokud jde o výrok o trestu, kam výlučně směřovalo podané odvolání, pak zde se odvolací soud mohl ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně pouze ohledně výměry uloženého trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, tedy ještě výrazně při spodní hranici nejpřísnější zákonné trestní sazby § 185 odst. 2 tr. zákoníku, která činí 2 roky až 10 let, neboť tato je i dle názoru odvolacího soudu přiměřená, odpovídající všem rozhodným skutečnostem a postačující k nápravě obžalovaného. Naproti tomu soud prvního stupně pochybil, když takto vyměřený trest odnětí svobody uložil obžalovanému N. [REDAKCE] jako trest nepodmíněný, když jeho argumentace v tomto směru nemůže obstát a bylo tak nutno přiznat plnou důvodnost námitkám uvedeným v podaném odvolání, a toto pochybení tak bylo nutno v odvolacím řízení napravit, neboť takto uložený trest je trestem nepřiměřeně přísným. Soud prvního stupně totiž neadekvátním způsobem přecenil konkrétní okolnosti případu, byť tyto je nutno považovat za okolnosti obžalovanému přitěžující, navíc jím tvrzená skutečnost, že k trestné činnosti přiměl další osobu, z provedeného dokazování nevyplývá a nemůže tak obžalovanému přitěžovat. Na druhé straně výrazně podcenil okolnosti polehčující, na které poukázal obžalovaný v podaném odvolání. Obžalovaný je osobou zcela bezúhonnou, kdy nejen, že nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, ale nedopustil se ani žádného přestupku. Současně je nutno poukázat na jeho uspořádané osobní, rodinné i finanční poměry, kdy je dlouhodobě řádně zaměstnán, a je tedy zřejmé, že z jeho strany se v nyní projednávané věci evidentně jednalo o exces z jinak řádného způsobu života, o čemž svědčí i skutečnost, že po propuštění z vazby v nyní projednávané věci i nadále žije řádným životem, kdy beze zbytku dodržoval všechna mu uložená omezení, včetně stanoveného dohledu, což nebylo soudem prvního stupně vůbec zohledněno. Být obžalovaný v podaném odvolání výslovně neuvádí skutečnost, že jisté obdobné sexuální praktiky, bez násilí, provozovali s poškozenou opakovaně již v minulosti, považuje odvolací soud za nezbytné právě na tuto skutečnost upozornit, neboť se jeví jako poměrně zásadní pro posouzení závažnosti spáchaného jednání obžalovaným, což soud prvního stupně rovněž vůbec nezohlednil. Ke shora uvedeným okolnostem navíc přistupuje další zásadní skutečnost spočívající v tom, že obžalovaný N. [REDAKCE] v odvolacím řízení projevil určitou sebereflexi tím, že nadále v projednávané věci nerozporoval svou vinu, nad svým jednáním projevil upřímnou lítost a za toto se omluvil. Po zhodnocení shora uvedených skutečností tak není dle názoru odvolacího soudu v projednávané věci namíste ukládat trest jako nepodmíněný, když k nápravě obžalovaného na něho stačí působit trestem ještě převážně výchovného charakteru, tedy trestem, který není spojen s přímým omezením jeho osobní svobody. Odvolací soud proto po náležitém zvážení všech okolností rozhodných pro ukládání trestu ve smyslu § 39 tr. zákoníku obžalovanému N. [REDAKCE] výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložil, přičemž zkušební dobu stanovil v maximální možné výměře 5 let, neboť k nápravě obžalovaného je na něho nutno působit pohrůzkou výkonem trestu po tuto nejdelší možnou zkušební dobu. Navíc pak byl nad obžalovaným vysloven dohled a nelze tedy pominout, že jakákoli případná negativní zjištění v tomto směru bude soud prvního stupně zohledňovat při svém dalším postupu v projednávané věci z hlediska osvědčení se obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení. Závěrem odvolací soud dodává, že povede-li obžalovaný N. [REDAKCE] ve zkušební době řádný život, vysloví okresní soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

8. Z důvodů shora uvedených proto Krajský soud v Ústí nad Labem k odvolání obžalovaného K ■■■■■ N ■■■■■ podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek částečně zrušil ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku, když v ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě 2 (dvou) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (t. j. Okresní soud v Lounech). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 18. července 2022

JUDr. Jiří Kroupa v. r.
předseda senátu